

Nr 522

Av herr **Mattsson m. fl.**, i anledning av *Kungl. Maj:ts proposition nr 161, med förslag till lag angående ändring i lagen den 3 januari 1947 (nr 1) om allmän sjukförsäkring, m. m.*

I Kungl. Maj:ts proposition nr 161 föreslås vissa ändringar i sjukförsäkringslagen. Bestämmelserna om ersättning för resor till och från läkare eller sjukvårdsinrättning skall enligt propositionen förenklas avsevärt. Det rörliga karensbeloppet föreslås slopat. Någon skillnad i ersättningsavseende skall icke göras mellan återbesök och annat besök hos läkare eller vid sjukvårdsinrättning. Vid samtliga resor skall gälla ett fast karensbelopp om 4 kronor — i de tre största städerna 5 kronor. Det senare karensbeloppet sammanhänger med att man i de nämnda städerna fritt skall få välja läkare.

De föreslagna åtgärderna måste hälsas med tillfredsställelse. Avsevärda förenklingar uppnås. Därjämte avskaffas den orättvisa mot avlägset boende, som det rörliga karensbeloppet innebär. Det bör emellertid prövas, om icke ytterligare förenklingar och inbesparande av administrativt arbete kan uppnås. Som framgår av propositionen har en del sjukkassor föreslagit, att ersättningsbelopp understigande en krona icke skall utbetalas. Riksförsäkringsanstalten har i sitt yttrande föreslagit ett likformigt karensbelopp för hela riket, 5 kronor.

Den offentliga administrationen har varit föremål för en betydande ansvällning under senare år. Inte minst ur statsfinansiell synpunkt är det angeläget, att alla möjligheter till besparingar och förenklingar inom administrationen tillvaratages. Skall allmänhetens förtroende för den offentliga verksamheten kunna bevaras, är det nödvändigt att det råder rimliga proportioner mellan utbetalat ersättningsbelopp och administrativ kostnad. Så är enligt vår mening icke fallet med här nämnda ersättningsbelopp understigande en krona. Sådana belopp bör ej utbetalas.

Det kan mot detta erinras, att vissa försäkringstagare kan få betala upp till 5 kronor av resekostnaden själva, medan andra ej behöver betala mer än 4 kronor. Det skulle sålunda vara en orättvisa mot de förstnämnda. De som har längre och dyrare resor till läkare eller sjukvårdsinrättning måste dock ta mera tid i anspråk för dessa och gör på så sätt en större förlust än mera närboende. Även ur rent ekonomisk synpunkt måste således ifrågasvarande närboende alltjämt anses ha en mera gynnad ställning vid genomförande av vårt förslag.

Med stöd av vad som ovan anförts får vi hemställa,
 att riksdagen vid behandlingen av Kungl. Maj:ts proposition nr 161 måtte besluta, att ersättning för resa enligt sjukförsäkringslagen ej må utbetalas, om ersättningsbeloppet understiger en krona.

Stockholm den 28 oktober 1959

T. V. Mattsson

Torsten Andersson   Sven E. Sundin   Thorsten Larsson